

(22–24) Защото нам е известно, че на тая ерес² навред противоречат. И като му определиха ден, дойдоха твърде мнозина при него в странноприемницата; и той от сутрин до вечер им излагаше със свидетелства учението за царството Божие и ги уверяваше за Иисуса и от закона Моисеев и от пророците. Едни се убеждаваха от думите му, а други не вярваха.

Вярата в Христа иудеите наричат ерес. Но ето, и те свидетелстват, че за Христос се проповядва навред, макар не всички да приемат тази проповед, а някои от иудеите и елините дори ѝ противостоят.

(25) Понеже бяха несъгласни помежду си, те взеха да се разотиват; и в това време Павел им каза тия думи: добре е рекъл Дух Светий на отците ни чрез пророк Исаия, говорейки:

Гледай как сега иудеите плетат козни против Павел: в Иудея те били като тирани, а тук, дори порицавани от Павел, не се осмеляват да кажат нищо против него, защото делото му вече не е в тяхна власт. *Добре е рекъл Дух Светий.* Тук Павел предварително нанася поражение на онези, които твърдят, че Дух Светий е лице, служебно на Отца, защото нарича Светия Дух Господ, седнал на престол висок и издигнат, Когото видял Исаия (Ис. 6:1), тъй като Дух Светий е единосъществен на Отца и Сина и има равна с Тях власт.

(26–29) „Иди кажи на тоя народ: с уши ще чуете, и няма да разберете, с очи ще гледате, и няма да видите, защото сърцето на тия човеци е закоравяло, и с уши мъчно слушат, и затворили са очите си, за да не би някак с очи да видят и с уши да чуят, и със сърце да разберат, та да се обърнат, и ги изцера.“ И тъй, да ви бъде знайно, че спасението Божие е изпратено на езичниците: те и ще чуят. Когато каза това, иудеите се разотидоха с голяма препирня помежду си.

Това са направили, казва той, хора, които затворили ушите и очите си. За да не би някак да се обърнат, и ги изцера. Посочва силното нечестие и упоритото отвъръщане на тези хора. А казва това, за да ги привлече и предразположи и да покаже, че ако се обърнат, ще бъдат изцерени. *Сърцето на тия човеци е закоравяло.* Това е казано не в смисъл, че Бог, Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината¹, съдейства те да не виждат, сякаш ревнува да не би да чуят; но ние сме свикнали да говорим така

за хора, които странят и не желаят да слушат спасителните слова. Такъв човек бяга и затваря ушите си, да не би да чуе нещо, което може да го обърне и да го удържи от злото.

(30–31) Павел живя цели две години в особена наемна къща и приемаше всички, които отиваха при него, като проповядваше царството Божие и учеше за Господа Исуса Христа с пълно дръзновение, безпрепятствено.

Павел действал не като онзи Синопеец (Диоген), който се обличал в дрипи, живеел в бъчва и мнозина удивлявал с неща, от които те нямали никаква нужда, а полза не принасял никому. Павел не правел нищо подобно, защото обръщал поглед не към честолюбието. Напротив, той се обличал пристойно, живеел постоянно в къща и показвал всевъзможна грижа за благоприличието, което споменатият циник пренебрегвал като го нарушавал публично, живеел невъздържано и се увличал от страстта към славата. Ако някой реши да търси причина за това, че живеел в бъчва, няма да намери никаква друга, освен едното тщеславие. А Павел дори плащал за дома който заемал в Рим.